

Social, Economic and Cultural Challenges Confronting Gypsies in Aligambai Village, Sri Lanka

Riswan M.⁵⁷, Rameez A.⁵⁸ & Lumna N.⁵⁹

Abstract

Tribal groups in various parts of the world living with serious social, economic and cultural problems, especially in developing countries. As a developing nation, in Sri Lanka, a Gypsies or tribes living in different parts of the country. There is a big challenge to find accurate period or evident of their arrival to Sri Lanka. However, the Gypsies who arrived in Sri Lanka approximately during the period of 14th and 15th centuries, and established their settlement particularly in the coastal villages. In this backdrop, this study has been carried out based on Gypsies who are living in Aligambai village in the southeastern region of Ampara district, Sri Lanka. The government and non-governmental organizations are very keen in implementing development projects for majority groups in the island, but the attention of this development is comparatively poor among tribal groups, especially in the study community. The Gypsies were excluded from main stream of the society in the study area. Thus, this study aimed to explore what types of challenges confronting Gypsies in Aligambai village. The data for this research were basically gathered by using both primary and secondary data collection techniques. Finally, this study found that the Gypsies in Aligambai mainly facing many challenges related to economy including poverty and begging, lack of primary education, health and housing, lack of social status, and language barriers which are crucial issues to determine their identity and assimilation.

Keywords: Gypsies, Telugu, Identity Issues, Poverty, Social Exclusion

To whom correspondence should be addressed: lumnanoohu@gmail.com

⁵⁷ Lecturer, Department of Sociology, South Eastern University of Sri Lanka.

⁵⁸ Senior Lecturer, Department of Sociology, South Eastern University of Sri Lanka.

⁵⁹ Assistant Lecturer, Department of Sociology, South Eastern University of Sri Lanka.

அறிமுகம்

புராதன மனிதர்களின் எச்சங்கள் போன்று தனித்தனி குழுமங்களாக தனக்கேயுரித்தான பண்பாட்டு விழுமியங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு ஒரு தொகுதியினர் விருத்தி பெற்ற நாடுகளிலும் ஏனைய விருத்தி பெறாத நாடுகளிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்களையே மானிடவியலாளர்கள் மற்றும் சமூகவியலாளர்கள் பழங்குடிகள் (Tribes) என அழைத்து பல்வேறு நோக்கங்களின் அடிப்படையில் அவர்களின் சமுதாய, பண்பாட்டு அமைப்புக்களை ஆராய்ந்து வருகின்றனர். இன்று இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் பழங்குடிகள் உலகில் சுமார் 70 நாடுகளில் 35 கோடி இருப்பதாக யுனெஸ்கோ அறிக்கை மதிப்பிட்டுள்ளது (சேதுராமன், ஆர் 2009).

பழங்குடியினர் தொடர்பாக மஜிம்தார் (Majumthar) குறிப்பிடுகையில் “குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழும் ஒரு இனம் தமக்காக குறித்த பெயரையும், மொழியையும், தொழிலையும் மற்றும் பணியில் சில விலக்குகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் ஒருவர்க்கு ஒருவர் கட்டுப்பாடுடனும், பொருள்களைப் பரிமாறிக்கொண்டும் வாழும் பல குடும்பங்களின் தொகுதியே பழங்குடியாகும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பழங்குடிகள் சமூகத்தை பொறுத்தவரை குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மாத்திரமே தனித்துவமான சமூகமன்று எனக் குறிப்பிடும் உலக பழங்குடியினர் பாதுகாப்புக் குழுவான “Survival International” இன் இயக்குனர் ஸ்டீபன் கோரி (Stephen Kori) மேலும் குறிப்பிடுகையில் இதுவரை வெளி உலகோடு சற்றும் தொடர்பே இல்லாத சுமார் நூறு பழங்குடி இனமானது உலகில் நிச்சயம் உண்டு என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இலங்கையினைப் பொறுத்தவரையில் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களாகவும் வித்தியாசமான பழக்கவழக்கங்களை பின்பற்றுபவர்களாகவும் வித்தியாசமான பழக்கவழக்கங்களை உடையோர்களாகவும் பழங்குடி என்ற சமூக அமைப்பினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர் (vijayathilaka, 1977). இவர்களை வேடுவர்கள், மராட்டியர்கள், குறவர்கள் என வேறுபட்ட பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கின்றனர். இத்தகைய வம்சாவழியினர் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் என்றும் இந்தியாவே இவர்களது பிறப்பிடம் எனவும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையை வந்தடைந்தனர் எனவும் கூறப்படுகின்றது (சீனிவாச சர்மா, 1977). இலங்கையில் இவர்கள் “அஹிங்குண்டயோ” (Ahikuntika) அல்லது “கூத்தாடி” (Kuthadi) என பல பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றனர் (குசுபாலன், 2000). குறவர் என்ற சொல் “குன்றவர்” அல்லது மலையில் வாழும் மனிதன் எனப் பொருள்படும். குறிஞ்சி நில மக்கள் குறவர் என அழைக்கப்பட்டதாக பழந்தமிழிலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன (பக்தவத்சலபாரதி, 1990).

இலங்கையில் வசிக்கும் குறவர் பழங்குடிகளில் வனக்குறவர்கள் மற்றும் சாத்திரம் சொல்லும் குறவர் என இரண்டு பிரிவினர் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வு அளிக்கம்பை கிராமத்தில் வாழும் வனக்குறவர் பற்றியே அமைகின்றது. அளிக்கம்பையில் வசிக்கின்ற வனக்குறவர்கள் 1942 ஆம் ஆண்டளவில் குடியேறியதாக அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் கல்லோயா நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையினால் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டமை, கிழக்கு மாகாணத்தில் காடுகள் வெகுவாக அழிக்கப்பட்டமை, விவசாயக் காணிகள் உருவாக்கப்பட்டமை, மந்தை வளர்ப்பு, சேனைப்பயிற்சி செய்கை, வேட்டையாடுதல் போன்ற தொழில்கள் குறைந்தமை இம்மக்கள் காட்டுப் பிரதேசங்களை நோக்கி குடிபெயர்ந்தனர். இறுதியாக புளியம்பிட்டியில் வசித்து வந்த இவர்கள் 1942 ஆம் ஆண்டளவில் காட்டர்ந்து காணப்பட்ட அளிக்கம்பை பிரதேசத்தில் குடியேறினர் என அறிய முடிகின்றது (குசுபாலன் 2000).

1990 ஆம் ஆண்டுகளில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் நிகழ்ந்த வன்செயல்களின் தொடர்ச்சியாக அளிக்கம்பையில் வாழ்ந்து வந்த குறவர் சமூகம் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டு உடைமைகளை இழந்து, பல உயிர்களை இழந்தும் புதிய இடங்களைத் தேடிப் புறப்பட்டனர். இதன்

காரணமாக திருக்கோவில் பிரதேசத்துக்கு இடம்பெயர்ந்து 11 வருடங்கள் முகாம்களில் வாழ்ந்தனர். அதன் பின் 2001 ஆம் ஆண்டளவில் மீண்டும் தமது வாழ்விடமான அளிக்கம்பைக்குத் திரும்பினர். 1981 ஆம் ஆண்டு அளிக்கம்பை கிராமத்தில் தேவ கிராமம் எனும் மாதிரி கிராமம் அமைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பகாலங்களில் இவர்கள் பாம்பாட்டுதல், வேட்டையாடுதல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். பின்னர் தொழிலில் ஈடுபட முடியாத நிலையில் பிச்சையெடுக்க தொடங்கியதாக அறிய முடிகின்றது. அத்தோடு மந்தை வளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டனர். இதனை தொடர்ந்து விவசாய, கூலி, மீன்பிடி போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடவும் ஆரம்பித்தனர். போட்புரீ ஜோசர் குக் எனும் பாதிரியாரின் உதவியால் 1950 ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து இம்மக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தில் இணைந்துகொண்டார்கள். இந்து சமயத்தை சேர்ந்தவர்களும் இங்கு கனிசமானளவில் உள்ளனர். பெரும்பாலும் தமது தனித்துவத்தை இழக்காது விட்டுக்கொடுக்காது தனித்து வாழும் ஒரு சமூகமாக இவர்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும் தமது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் இலங்கை நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற வகையில் தங்கள் அடையாளத்தினை நிலைநாட்டுவதிலும் பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களை இச்சமூகம் அன்றாடம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் இங்குள்ள அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற அமைப்புக்களினூடாக சில அபிவிருத்தி திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோதிலும் வறுமை, பஞ்சம், சமூக புறமொதுக்கம் என பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். எனவே இத்தகைய பின்னியிலிருந்து அப்பழங்குடியினர் எவ்வாறான சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர் என்பதை கண்டறியும் முகமாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரந்து வாழும் வனக்குறவர்களின் ஒரு பகுதியினரான அளிக்கம்பை வனக்குறவர்கள் இன்று யாராலும் கவனிக்கப்படாத ஒரு சமூகமாக இயற்கையை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் இம்மக்களின் வாழ்வியலை மேம்படுத்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பினும் கூட தமது தனித்துவ அடையாளத்தினை நிலைநாட்டுவதில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார ரீதியாக எத்தகைய சவால்களை எதிர் கொள்கின்றனர், என்பதை கண்டறிவது இங்கு ஆய்வுப் பிரச்சினையாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

இவ்வாய்வானது அளிக்கம்பை வனக்குறவர்கள் தமது தனித்துவ அடையாளத்தினை நிலைநாட்டுவதில் எதிர் கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார சவால்களை வெளிக்கொண்டுவருவதை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்

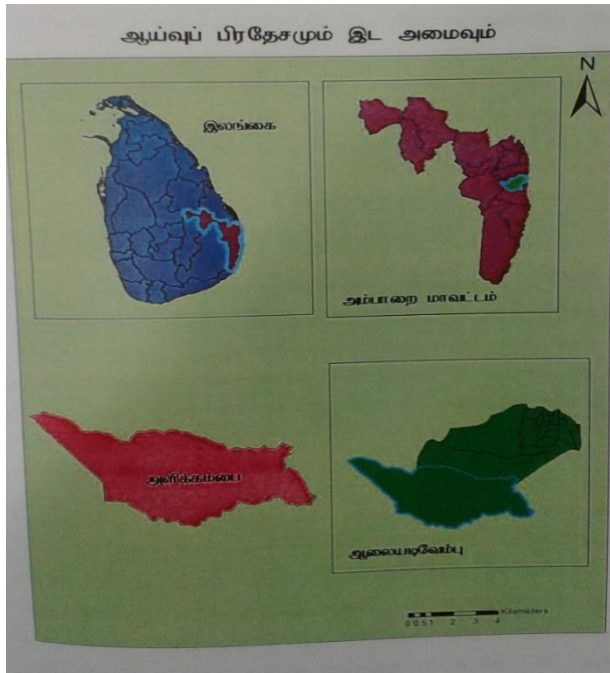
இவ் ஆய்வானது பண்பு ரீதியான தரப்படுத்தல் முறையினை பெருமளவில் தழுவி நிற்பதுடன் ஆய்வுக்கான தரவுகள் முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிலை மூலகங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு கள ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதுடன் முதலாம் நிலைத்தரவில் கிராம உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள், சமய பாதிரியார்கள், மாணவர்கள், வயோதிபர்கள் போன்றவர்களை உள்ளடக்கியதாக இருபது பேரிடம் நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அத்துடன் எட்டுப் பேர்களை உள்ளடக்கியதான ஓர் இலக்கு குழு கலந்துரையாடல் மற்றும் அவதானம் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் நிலைத் தரவில் பிரதேச செயலக ஆண்டரிக்மை, நூலக ஆவணங்கள், இணையத்தள செய்திகள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் தரவுத்தளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுப் பிரதேசம்

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள அம்பாறை மாவட்டத்தின் ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட அளிக்கம்பை பிரதேசமானது கடல் மட்டத்திலிருந்து 7.5 – 120 அடி உயரம் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசமானது மொத்தமாக 309 குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் 1113 பேர் வசிக்கின்றனர். இவர்களில் 546 ஆண்களும் 567 பெண்களும் அடங்குகின்றனர் (ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலகப் புள்ளிவிபரத் திரட்டு, 2013).

வனக்குறவர்களின் தாய் மொழி தெலுங்கு ஆகும். இம்மொழியோடு கன்னட, மலையாளம், தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலச் சொற்களும் கலந்துள்ளன. ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட பகுதிகளில் மொத்தமாக 12 பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. அளிக்கம்பை கிராமத்தில் 1 பாடசாலை காணப்படுவதன் 10 ஆம் தரம் வரையில் 9 வகுப்பறைகளையும் 287 மாணவர்களையும் கொண்டியங்குகின்றது. இங்குள்ள குடும்பங்களில் 131 குடும்பங்கள் விவசாயத்திலும், 73

குடும்பங்கள் மீன்பிடித் தொழிலிலும், 68 குடும்பங்கள் கூலித்தொழிலிலும், 8 குடும்பங்கள் வியாபாரத்திலும், 2 குடும்பங்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்திலும் ஈடுபடுவதன் 27 குடும்பங்கள் ஏனைய தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றன.

நாவற்பழம், உடும்பு, இறைச்சி, தேன், கிழங்கு வகைகள், குரக்கன், தானிய வகைகளை விரும்பி உண்பதுடன். பன்றிகளை வேட்டையாடுதல், பழங்கள், காட்டுக் கிழங்கு, தேன் எடுத்தல் போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கிடைத்த உணவுப்பொருட்களை சேகரிப்பர். மூலம்: ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலக மூலவளத்திரட்டு, 2013.

புலித்தோல், மான் தோலில் படுத்து உறங்குவர். இறைச்சியினை தேனில் அவித்து உண்ணும் பழக்கமுடைய இவர்கள் வெற்றிலை, மது என்பவற்றுக்கு அடிமையாகவுள்ளனர். பிறப்பு, இறப்பு, காது குத்துதல், பருவமடைதல், திருமணம் போன்ற நிகழ்வுகளில் வித்தியாசமான பழக்கவழக்கங்களை கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

நாகரீக வளர்ச்சி, நவீனத்துவ சிந்தனைகள் உலகளவில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியிருப்பினும் கூட ஆய்வுப்பிரதேச வனக்குறவர்கள் தமக்கேயுரித்தான சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் இறுக்கமான பற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது பாசி மணி, முத்து மாலைகள் அணிவதன் மூலம் செல்வம் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை, மரத்தினை, கல்லினை தெய்வமாக வணங்குதல், பிச்சையெடுத்தலை குல தொழிலாக போற்றுதல், இளவயது திருமணம், குறிப்பிட்ட வயதை அடைந்ததும் ஆண் பெண் இருபாலாரும் வெற்றிலை போடுதலை குல வழக்கமாகக் கொள்ளுதல், ஏனைய சமூகத்தவர்களுக்கு அடிபணிதல், பாம்பாட்டுதல் போன்றவற்றில் அதிக அக்கறை செலுத்துகின்றனர்.

உடையலங்காரங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்கள் இடுப்பிலிருந்து முழங்காலிற்கு மேல் வரை ஒரு சீலைத்துண்டை கட்டிக் கொள்வர். தலைமுடியை நீளமாக குடுமி வைத்திருப்பர் பெண்கள் பாவாடை தாவணி அணிவதுடன் கை கால் விரல்களில் மோதிரம் அணியும் வழக்கமும் கொண்டுள்ளனர். மனைவி பிள்ளை பெறும் பிரசவ காலத்தில் கனவன் நோயாளி போல் படுத்துக்

கிடப்பதும், மருந்து உட்கொள்வதும், மனைவியின் ஆடைகளை போர்த்திக் கொள்வதும் இம்மக்களிடையே உள்ள வினோதமான நடைமுறைகளாகும்.

இத்தகைய சமூக, கலாசார பின்னணியைக் கொண்ட சமூகமே ஆய்வுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இலக்கிய மீளாய்வு

இலங்கையில் முதன்முதலாக பழங்குடிகள் தொடர்பாக ஆய்வினை மேற்கொண்டவர்கள் வெளிநாட்டவர்களே ஆகும். கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சேர்ந்த C.G.Seligmann என்பவரால் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தில் இலங்கையில் வேடர்கள் பற்றிய ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் மூலமாக “The Veddas” என்ற நூலினை வெளியிட்டனர். அது நடந்து 100 ஆண்டுகள் கடந்த பின்பே இலங்கையர் அத்தகைய ஆய்வினை முன்வைக்கத் தொடங்கினர். எனினும் ஆதிக் குடிகளாக கருதப்பட்ட வேடர் குழுவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை (குபாலன், 2000).

Varghese (2002) என்பவர் “The Socio-Economic Development of Tribals in Kerala with special Reference to Wayanal District” எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் பழங்குடிகள் மற்றும் அபிவிருத்தி ஆகிய எண்ணக்கருக்களை விபரிப்பதன், பழங்குடிகள் பற்றிய அணுகுமுறைகள், இந்தியாவிலுள்ள பழங்குடியினரின் அபிவிருத்திக்காக அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாய்வு இந்தியாவை மையப்படுத்தியதாக அமைவதுடன் இலங்கையையோ இங்குள்ள வனக்குறவர்களையோ பற்றியதாக அமையவில்லை.

Lalita Prasad, Binay Kumar Rai (1976) என்போரால் எழுதப்பட்ட ‘The Tribal Culture of India’ எனும் நூலில் இந்தியாவில் காணப்படும் பழங்குடியினர் பற்றியும் அவர்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மத நம்பிக்கைகள், கலை கலாசாரங்கள், பாரம்பரியங்கள் தொடர்பாக விபரண முறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் இந்தியாவை மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றதே தவிர, இலங்கை தொடர்பாக குறிப்பிடப்படவில்லை.

குபாலன்.கா (2000) என்பவரால் எழுதப்பட்ட “இலங்கை பழங்குடிகள்” என்ற தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையில் வனக் குறவர்களின் வாழ்வியல், வனக் குறவர்களின் பரம்பல், மொழி தொடர்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

குலசேகரன்.இ (2002) என்பவரால் “அளிக்கம்பை வனக் குறவர்களும் வாழ்க்கை முறையும்” எனும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையில் அளிக்கம்பை கிராம வரலாறு, அளிக்கம்பை மக்களின் பாரம்பரியம், கலாசாரம், பழக்கவழக்கங்கள் என்பன தொடர்பான விளக்கங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

மப்பூக் (2011) என்பவரால் ‘அலிகம்பை வனக் குறவர் - கவனிக்கப்படாத சமூகம்’ எனும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையில் அலிகம்பை கிராம வரலாறு மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மொழி தொடர்பில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வாணகுரசிங்கம்.ம (2013) என்பவரால் எழுதப்பட்ட ‘கிழக்கிலங்கையில் இடப்பெயர்களுக்குள்ளாகும் மீனவ சமூகத்திடையேயான வாழ்வாதார மாற்றங்கள்’ மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பனிச்சங்கேணி வாவி மீனவர்கள் தொடர்பான’ எனும் தலைப்பிலான ஆய்வின் மூலம் வாழ்வாதார சொத்துக்கள் மற்றும் வாழ்வாதார செயற்பாடுகள் தொடர்பாக விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளும், நூல்களும் வனக்குறவர்கள் பற்றிய விபரங்கள், வாழ்வியல் அம்சங்கள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் குறிப்பாக அலிக்கம்பை வனக்குறவர்கள் எதிர் கொள்ளும் சமூக,

பொருளாதார, கலாசார சவால்கள் தொடர்பாக எந்தவொரு தனித்த ஆய்வுமே மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவேதான் இவ் ஆய்வானது அலிக்கம்பை வனக்குறவர்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார ரீதியான சவால்களை ஆய்வு செய்வதனுடாக ஆய்விடைவெளியை நிவர்த்தி செய்யும் அடிப்படையில் முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுகளும் கலந்துரையாடல்களும்

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெறப்பட்ட தரவுகளிலிருந்து இம்மக்கள் ஏனைய குழுக்களிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு குழுவாகவும், பிரதான சமூகத்திலிருந்து புறமொதுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகமாகவும் காணப்படுவதால் பலதரப்பட்ட சமூக, பொருளாதார, மற்றும் கலாசார சவால்களை தமது அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கின்றார்கள் என்பது உறுதியாகின்றது.

• முறையான குடியிருப்பு இன்மை

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் அதிகமானவர்களின் வீடுகள் 1 தொடக்கம் 2 அறைகளையே கொண்டுள்ளது. வேலிகளோ, சுற்று மதில்களோ இல்லை. கிட்டத்தட்ட 120 சதுர அடி அல்லது அதற்குக் குறைவான நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வீடுகளில் பெரும் எண்ணிக்கையான அங்கத்தவர்கள் வசிப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

நேர்காணலிக் போது தகவலாளி ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்

“எனது வீடு மண்ணாலும், கனியாலும் ஆனது. மழைக் காலங்களில் களி கரைந்து விடுகின்றது. மழை பெய்யும் போது அவ்வீட்டில் இருக்க முடியாது. மழை நிற்கும் வரையில் தற்காலிகமாக வேறு இடங்களுக்குச் செல்வதாகவும் இவ்வாறு ஒவ்வொரு வருடமும் எனது அன்றாட வாழ்வு மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது அத்துடன் வேலைக்கும் செல்ல முடிவதில்லை” (நேர்காணல் 1) என மிகவும் கவலையுடன் கூறினார்.

• நீர்ப் பற்றாக்குறை

இங்கு தனியான கிணறுகள் காணப்படவில்லை. 7 பொதுக் கிணறுகள் காணப்படுகின்றன. சில குடியிருப்புக்கள் பொதுக்கிணறுகளிலிருந்து 300அடி- 400அடி வரையான தூரத்தில் காணப்படுகின்றது. கோடை காலங்களில் அக்கிணறுகள் வற்றி விடுவதால் வாய்க்கால்களின் அருகில் பூவல் எனப்படும் குழிகள் தோன்றி அதிலிருந்து குடிநீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அவல நிலை ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் உள்ளது. 2015 ஆம் ஆண்டளவில் குழாய்க் கிணறு வசதியானது ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டாலும் அந்நீரும் சுத்தமானதாக இல்லை புதிதாக கிணறு அமைக்க எந்த நிறுவனங்களும் முன் வரவில்லை என பிரதேசவாசிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நேர்காணலின் போது குடும்பப் பெண்ணொருவர் தனது பிரச்சினையை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“எனது வீட்டிலிருந்து 500m தூரத்தில் உள்ள பொதுக் கிணற்றுக்கே சென்று குடி நீரைப் பெற்றுக் கொள்கின்றேன். ஏனைய குளித்தல் மற்றும் ஆடைகளைத் துவைத்தலுக்கு வாய்க்கால் நீரினையே பயன்படுத்துகின்றேன்” (நேர்காணல் 2) இந்நிலைதான் இங்கு பெரும்பாலானவர்களின் நிலையாகும்.

• மலசலகூட வசதியின்மை

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் தற்காலிகமான மலசலகூடங்களையே கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் இன்னும் சிலர் உறவினர் வீடுகளிலேயே மலசலகூடங்களுக்குச் செல்கின்றனர். இங்குள்ளவர்களில் 30 வீதமானவர்கள் மலசலகூட வசதியினைக் கொண்டிருக்கவில்லை எனவும் 17

வீதமானவர்கள் தற்காலிகமாகவும், 15 வீதமானவர்கள் அயற் சுழலில் மலசலங் கழிக்கும் நிலையும் காணப்படுவதாக பிரதேச செயலக அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால் பல்வேறு அசௌகரியங்களை அம்மக்கள் எதிர்நோக்குவதோடு பொது மலசலகூடத்தின் தேவையும் இவ்வாய்வில் உணரப்பட்டது.

- **கல்வி தொடர்பான சவால்கள்**

ஆய்வுப் பிததேசத்தில் காணப்படும் அளிக்கம்பை அரசினர் தமிழ் கலவன் வித்தியாலய அதிபர் மற்றும் ஆசிரியர்களுடனாக கலந்துரையாடலின் போது தரம் 10 வரை உள்ள இப்பாடசலையில் வெறுமனே 287 மாணவர்கள் மட்டுமே கல்வி கற்கின்றனர். இங்குள்ள மாணவர்கள் மிகவும் மந்தகதியிலேயே கற்கின்றனர். அதற்கான காரணம் இவர்களின் தாய் மொழி தெலுங்கு ஆகும். ஆனால் கல்வி நடவடிக்கைகள் தமிழ் மொழியில் இடம்பெறுகின்றது. போன்ற விடயங்களை அறிய முடிந்தது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில்சார் கல்வியை பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களும் காணப்படவில்லை.

விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களுக்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறையாக உள்ளதாக அதிபர் விசனம் தெரிவித்தார். நேர்காணலின் போது 2015 ஆம் ஆண்டு அளிக்கம்பை பிரதேசத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவான சுரேந்தர் (வயது 22) (நேர்காணல் 3) என்ற மாணவனும் மேற்படி பிரச்சினையையே குறிப்பிட்டார்.

- **வைத்தியசாலை வசதியின்மை**

ஆய்வுப் பிரதேச மக்கள் 16km தூரத்திலுள்ள அக்கரைப்பற்று நகரத்திற்கே வைத்திய வசதிகளுக்காக செல்கின்றனர். மகற்பேறு, குடும்பத் திட்டமிடல், சிறுவர் நலம் போன்றவை தொடர்பாக தாதிமாரின் ஆலோசனை அங்கு கிடைப்பதாக குறிப்பிடுகின்றனர். இலக்குக் குழுக் கலந்துரையாடலில் பெரும்பாலானவர்களின் வேண்டுகோள் இப்பிரதேசத்திற்கான வைத்தியசாலை அல்லது வைத்திய முகாமாவது நிறுவ வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. இதற்குப் பிரதான காரணம் பாம்புக் கடி, விச ஜந்துக்களின் தாக்கத்தினால் பலர் இறந்துள்ளமையுமாகும்.

நேர்காணலின் போது பாதிரியார் தேவராஜன் குறிப்பிடும் போது,

“இம்மக்களைப் பொறுத்தவரையில் வைத்திய ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும் மிகவும் தேவையான ஒன்றாகவுள்ளது. ஏனெனில் வைத்திய சேவையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் அளிக்கம்பை பிரதேசமானது காணப்படுகின்றது” (நேர்காணல் 4) என ஆய்வுப் பிரதேச அவல நிலையை விளக்கினார்.

- **இலகுவில் நோய்த்தாக்கங்களுக்குள்ளாதல்**

தொற்று நோய்களின் தாக்கம் இங்கு வெகுவாக உணரப்படுகின்றது. அசுத்தமான நீர், முறையற்ற சுகாதார பழக்கவழக்கங்கள் இம்மக்களின் நோய்த்தாக்கத்திற்கு பிரதான காரணங்களாகும். நேர்காணலின் போது மூத்த தகவலாளி ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“ வெற்றிலை போடுவது இங்கு பரவலாக உள்ளதால் வாய்ப்புற்று நோய்களுக்கு மக்கள் ஆளாகின்றனர் அத்துடன் டெங்கு, வைரஸ் காய்ச்சல் போன்றவை இலகுவில் இம்மக்களை தாக்குகின்றன. எனது மனைவி 2004ல் வாந்திபேதியால் இறந்தார்” (நேர்காணல் 5) இக்கூற்றானது ஆய்வுப் பிரதேசத்தின் பெரும்பாலானவர்கள் நீர் தொடர்பான நோய்த்தாக்கத்திற்கே உள்ளாகியிருப்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

2006 தொடக்கம் 2016 வரையான காலப்பகுதிகளில் ஆலையடிவேம்பு பிரதேசத்தில் 105 டெங்கு நோயாளிகள் இணங்காணப்பட்டுள்ளதாக பொது சுகாதார வைத்திய அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றது (RDHS, Kalmunai, 2016). இத்தகைய பாதிப்புக்குட்பட்டவர்களுள் அளிக்கம்பை வனக்குறவர்களும் அடங்குகின்றனர்.

- **மின்சார வசதியின்மை**

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் மண்ணெண்ணை விளக்கினையே பயன்படுத்துகின்றனர். மிருகங்களின் அச்சுறுத்தல், மின்சார வசதியின்மை மாணவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் அதிக சிரமத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது ஆய்வுத் தரவுகளில் அறிய முடிந்தது. இங்கு 24 குடும்பங்களே மின்சார வசதி பெற்றுள்ளது. 20 குடும்பங்கள் சூரிய மின்கலத்தின் மூலம் மின்சாரத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஏனைய 265 குடும்பங்கள் மண்ணெண்ணை விளக்கினையே பயன்படுத்துகின்றனர் (ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலகப் புள்ளிவிபரத் திரட்டு 2012).

இலக்குக் குழு கலந்துரையாடலில் மின்சாரம் தொடர்பான வினா எழுப்பப்பட்ட போது அதிகமானவர்கள் குறைந்தளவிலான மின்சார வசதி பிள்ளைகளின் இரவு நேரப் படிப்பினில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக குறிப்பிட்டனர்.

- **போக்குவரத்துச் சிரமம்**

இங்குள்ள மக்களின் பிரதான தேவைகளுக்காக அக்கறைப்பற்றுக்கே செல்ல வேண்டியிருப்பதன் அதற்கான முறையான வஸ் போக்குவரத்த இல்லை. முச்சக்கரவண்டி, தனியார் சிறியரக வாகனமே நகரத்திற்குச் செல்ல பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குன்றும் குழியுமான சீரற்ற பாதை பெரும் அவலமாகும். இம்மக்கள் உழவு இயந்திரங்கள், துவிச்சக்கர வண்டிகளிலேயே பயணம் செய்கின்றனர். அதிகளவான விவசாய பகுதிகளுக்கு இக்கிராமத்தின் ஊடாகவே வீதிகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக புதுக்குள், டிப்போமடு, தோணிக்கல் போன்ற விவசாயப் பகுதிகளுக்கு இக்கிராமத்தின் ஊடாகவே வீதிகள் செல்கின்றன.

- **மிருகங்களின் அச்சுறுத்தல்**

ஆய்வுப் பிரதேசமானது பிரதான நகரத்திலிருந்து தூரமாக வயல் மற்றும் காடு சார்ந்த பகுதிகளில் அமைந்துள்ளதால் யானை, பாம்பு போன்ற மிருகங்களின் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளது. இம்மிருகங்களின் தாக்கத்தினால் இதுவரை 8 பேர் உயிரிழந்துள்ளதாக அளிக்கம்பை பிரதேச பிரதேச செயலாளராக கடமையாற்றும் லோகநாதன் என்பவர் குறிப்பிட்டார்.

குறிப்பாக இரவு வேளைகளில் வயலுக்கு யானைக் காவலுக்குச் செல்லும் ஆண்கள் யானையின் தாக்கத்திற்குப்படுவதுடன் பாதுகாப்பற்ற குடியிருப்பும் யானைகளின் தாக்கத்திற்கு ஓர் காரணமாகும். காடு சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் பாம்பு மற்றும் ஏனைய விசப்பூச்சிகளின் தீண்டுதலுக்குட்படுகின்றனர்.

- **போதைப்பொருள் பாவனை**

இங்குள்ளவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் போதைக்கு அடிமையாகியுள்ளனர். வெற்றிலை, புகையிலை மற்றும் சாராயம் என்பன இங்கு பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றது. சில இடங்களில் பெண்களும் இப்பாவனைக்கு அடிமையாகியுள்ளார்கள் என்பது இலக்குக்குழு கலந்துரையாடலில் அறிய முடிந்தது. வெற்றிலை, புகையிலை மற்றும் மதுபானம் ஆகிய மூன்றுக்கும் அடிமையானவர்கள் புற்றுநோயால் அவஸ்தைப்படுவதை ஆய்வில் அவதானிக்க முடிந்தது.

- **வறுமை**

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் கூலித்தொழிலையே நம்பியுள்ளனர். விவசாயக் கூலிகளே அதிகளவில் உள்ளதால் போகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவர்களின் வருமானம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. குறைந்த வருமானம் இவர்களை பிச்சையெடுக்க தூண்டியுள்ளது. சுய தொழில் வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவாகும். இம்மக்கள் பாரம்பரியமாக செய்து வந்த வேட்டையாடல் தொழிலுக்கு அரசாங்கம் தடை விதித்தமை இம்மக்களின் பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கு முக்கிய காரணியாகும்.

குறைந்த வருமானம் ஆய்வுப் பிரதேச மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்குக் கூட தடைக்கல்லாக அமைந்துள்ளது. இதற்கிடையில் ஏனைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதென்பது முடியாததொன்றாகும். மேலும் இங்குள்ளவர்கள் ஏனைய ஊர்களுக்குச் சென்று பிச்சையெடுக்கின்றனர். குறிப்பாக அளிக்கம்பையை அண்டியுள்ள அக்கரைப்பற்று, பாலமுனை, அட்டாளைச்சேனை மற்றும் நிந்தவூர் போன்ற இடங்களில் உணவு, உடை போன்றவற்றுக்காக கையேந்துகின்றனர். குறிப்பாக இங்குள்ள வர்த்தக நிலையங்களில் இம்மக்கள் கையேந்தி நிற்பதும் வர்த்தக நிலைய உரிமையாளர்கள் இவர்களை விரட்டி விடுவதும் அன்றாடம் இடம்பெறுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி இவ்வாறு யாசகங் கேற்பவர்களுக்கு தேங்காய்ச் சுரட்டையில் உண்ணக், குடிக்கக் கொடுப்பதானது இம்மக்கள் பிரதான சமூகத்திலிருந்து எந்தளவு புறமொதுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதனை நன்கு உணர முடிந்தது.

- **சமூக அந்தஸ்த்தினை பெறுவதில் சிக்கல் நிலை**

ஆய்வுப் பிரதேசத்தவர் கல்வி ரீதியாக முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பினும் கூட பொது இடங்களில் ஏனைய சமூகத்தவர்களால் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றனர். இம்மக்கள் தங்களை “இலங்கைத் தெலுங்கர்” என அடையாளப்படுத்த வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். நேர்காணலின் போது பெண்ணொருவர் “நான் வெளியிடத்தில் தங்கி படிக்கும் போது தான் ஒரு வனக்குறவர் என்பதனை வெளிக்காட்டவில்லை. எனக்கே தாழ்வு மனப்பான்மை காணப்படும் போது ஏனையவர்கள் எங்களை எவ்வாறு மதிப்பார்கள்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

மற்றுமொரு அரசாங்க தொழிலாளி தகவல் தருகையில்,

“நான் எவ்வளவு உயர் படிப்புப் படித்து அரசாங்க உத்தியோகம் பார்த்தாலும் கூட எனது சக ஊழியர்களால் மதிக்கப்படுவதில்லை இதனால் மிகவும் மன உளைச்சலுக்குள்ளாகியுள்ளேன்” (நேர்காணல் 6) எனக்கூறியது சமூகத்தில், கல்வியில், அடிப்படை வசதிகளில் மட்டுமன்றி தொழிற்துறையிலும் இம்மக்கள் புறமொதுக்கப்பட்டுள்ளமையினை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

- **மொழி ரீதியான பிரச்சினை**

அளிக்கம்பை மக்களின் தாய் மொழி தெலுங்காக இருப்பினும் கல்விக்கான மொழி மூலம் தமிழ் ஆகும். இங்குள்ள ஆசிரியர்கள் வெளி ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு தெலுங்கு தெரியாது எனவேதான் ஆசிரியர் மாணவரிடையே தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதில் பலத்த சிரமம் காணப்படுகின்றது. இலக்குக் குழு கலந்துரையடாலின் போது பெரும்பாலானவர்களின் கருத்துநிலையானது, மொழி ரீதியான தடங்களே இப்பிரதேச மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு மிகப்பெரும் தடையாக உள்ளது எனத் தெரிவித்தனர்.

முடிவுரை

அளிக்கம்பை பழங்குடி சமூகமானது ஏனைய மக்கள் பிரிவிலிருந்து வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறை, சடங்கு சம்பிரதாயங்களை பின்பற்றுகின்ற வாழ்வியலைக் கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இம்மக்கள் தமக்கேயுரித்தான சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் விலகாமல் இருப்பினும் கூட பிரதான சமூகத்துலிருந்து புறமொதுக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் தமது தனித்துவத்தினைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும் சமூகத்தில் தமக்கான அந்தஸ்தினை பெறுவதிலும் முறையான குடியிருப்பின்மை, தூய்மையற்ற குடிநீர், நிரத்தர மலசலகூடமின்மை, வசதி குறைந்த வகுப்பறைகள், போதிய ஆசிரியர்களின்மை, இலகுவில் நோய்த்தாக்கங்களுக்குள்ளாதல், மின்சார வசதியின்மை, சீரற்ற பாதைகளும் முறையற்ற போக்குவரத்து வசதிகளும், போதைப் பொருள் பாவனை, மிருகங்களின் அச்சுறுத்தல் போன்ற பலதரப்பட்ட சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார ரீதியான சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர் என்பது ஆய்வுத்தரவுகளினால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமாக தாய் மொழியான தெலுங்கில் கல்வி கற்க முடியாமை இங்குள்ள மாணவர்களின் எதிர்காலத்தினை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. பிரதான சமூகத்தவருடன் இணைந்து செயலாற்றுவதல் என்பது இம்மக்களுக்கு பாரியதொரு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. ஏனெனில் இவர்கள் வனக்குரவர்கள் என்கின்ற அடையாளத்தினால் ஏனைய சமூகங்களினால் புறமொதுக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு வறுமையும் மிகப் பெரும் காரணமாகும். அளிக்கம்பை மக்களும் இந்நாட்டின் பாரம்பரிய மரபுரிமைகளில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றனர் என்பதை அரசு மற்றும் அரசாங்கம் நிறுவனங்களும் நன்குணர்ந்து அம்மக்களின் சமூக பொருளாதார மற்றும் கலாசார ரீதியான சவால்களை வெற்றி கொள்வதற்கான வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான ஒரு சமூகமே இலங்கையின் வரலாற்றிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சமும் எழுந்துள்ளது. எனவே இத்தகைய சமூகம் பற்றியும் அவர்களின் சமூக இருப்பு, அடையாளம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறித்தும் இன்னும் பல ஆய்வுகள் எதிர்காலத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவை ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளமையும் முக்கிய விடயமாகும்.

உசாத்துணைகள்

1. Lalitha Prasad & Binay Kumar Rai. (1976). The Tribal Culture of India. India. Publishing Company.
2. Regional Epidemiology Unit. *Dengue Reported Cases from 2006-2016*. Regional Directory of Health Services (RDHS), Kalmunai, 2016
3. Varghese. (2010). The Socio- Economic Development of Tribals in Kerala with Special reference to Wayanal District.
4. ஆலையடிவேம்பு பிரதேச செயலக புள்ளிவிபர திரட்டு. 2013.
5. சீனிவாசசர்மா, கோ. (1978). நரிக்குறவப் பழங்குடி மக்கள். அன்னாமலை நகர். அனைத்திந்திய தமிழ்மொழியியல் கழகம்.
6. குகபாலன், கா. (2000). இலங்கைப் பழங்குடிகள் வனக்குறவர் வாழ்வியல் ஆய்வு. கொழும்பு. பரணன் அசோசியேட்ஸ் பிறைவேட் லிமிடெட்.
7. குலசேகரன், இ. (2002). அளிக்கம்பை வனக்குறவர்களும் வாழ்க்கை முறையும்.
8. பக்தவத்சல பாரதி, சி. (1996). பண்பாட்டு மாணிடவியல். சென்னை. மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
9. மப்பூர். (2011). அளிக்கம்பை வனக் குறவர் - கவனிக்கப்படாத சமூகம்.
10. வர்ணகுலசிங்கம், ம. (2013). கிழக்கிலங்கையில் இடப்பெயர்வுகளுக்குள்ளாகும் மீனவ சமூகத்தினரிடையேயான வாழ்வாதார மாற்றங்கள் - மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பனிச்சங்கேனி வாவி மீனவர்கள் தொடர்பான ஓர் ஆய்வு. கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்.